

ACC. NR. ²⁸⁴⁷

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av
Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör

Nere i Grönteboða fanns en gång en klockare, om vilken man trodde att han hade förskrivit sig till den onde. För han hade en så rasande bra tur i spel, så det kunde ju nem som helst se, att det inte stod rätt till. Ville man nämligen ha tur i spel, så var det bara att söka hjälp hos nämnda potentat. Han spelade rätt mycket på lotteri, vilket ju inte var så vanligt på den tiden, och han vann nästan alltid, vilket ju inte hände vanliga döda alltför ofta.

Om denne klockare hörde jag en gång en historia berättas av hans son, Klockare-Ola, som själv varit med om händelsen ifråga. Nu var det ju så, att klockaren fick kliva upp mitt i natten för att komma i tid till kyrkan, ty Grönteboða ligger ju

inte så nära precis. Det är ju över en mil dit. Nå, när nu klockaren och hans son kom körande i vinter-natten, så såg de i den långa liden bakom skolan en huvudlös skepnad stå mitt i vägen. Klockaren blev emellertid inte rädd utan bad honom flytta på sig så de kunde komma fram. Skepnaden stod emellertid kvar och flyttade sig inte ur fläcken. Då han än en gång anmodades att flytta sig men utan resultat, steg klockaren beslutsamt av släden och gick fram till skepnaden och började piska upp honom. Detta gjorde han så grundligt, att den underliga gestalten skrek som en gris. Snart försvagades skriken och tystnade slutligen, varefter skepnaden försvann, så att de kunde fortsätta fram till kyrkan.

2847

En gumma hade en gång hittat en vit orm och skulle så koka den och dricka spadet, för att därigenom få makt över människor och djur. Men under kokningen hände henne en olycka, Hennes lilla flicka tog nämligen och smakade på soppan där den stod och kokade ute i brygghuset. I samma veva kom en av grannarna på besök och omtalade bl.a. att en av hans kor skulle kalva inom kort. Just då kom flickan in och hörde detta. Hon sade då: "Mor den kalven, som skall komma, är en rödbroketer tjurkalv och han har bara tre ben." - De skrattade åt henne, men då efter några dagar hennes ord besannades, förstod modern, att hon smakat på dekokten, och hon blev mäktigt förgräddad på tösen, ty i och med att den var avsmakad var kraften gången förlorad. Endast en person kunde få del av den.

- 47 -

Uppe i Skatelöv bodde förr en s.k. kallad klok gumma, som kallades Kloka Anna. Hon hade fått sin klokskap därigenom att hon druckit spadet av en vit orm, som hon kokat. - När hon skulle bota någon, hade hon den taktiken, att hon pratade med sina patienter först. Härigenom förstod hon att plocka dem på viktiga fakta om sig själva utan att de i allmänhet kom underfund med det. Sedan kunde hon naturligtvis tala om en hel del om dem, varigenom hon fick rykte om sig att vara allvetande. Hon tjänade grova pengar på sin rörelse.

Kloka
Anna

Johan Pettersson där borte i Torsatorp är nog lite vidskeplig av sig, fast han naturligtvis inte vill erkänna det. Han hade en gång för lång tid tillbaka en häst, som råkade skada sig så svårt, att han höll på att förblöda. Han skickade då iväg sin dräng till Nils Knutsson, som bodde uppe vid Boije-vägen, och var en sån där klok gubbe. Han är död nu förresten. När nu drängen kom dit, ville inte gubben ta nån notis om honom, men drängen var envis och bad honom skynda sig, ty det gällde livet på hästakraken. Då röt han till åt honom, att han skulle ge sig iväg, för hästen var botad. Drängen gav sig då iväg, och när han kom hem fick han höra att blödningen på hästen hade upphört vid ungefär den tidpunkt, då han stått och parlaterat med fädoktorn.